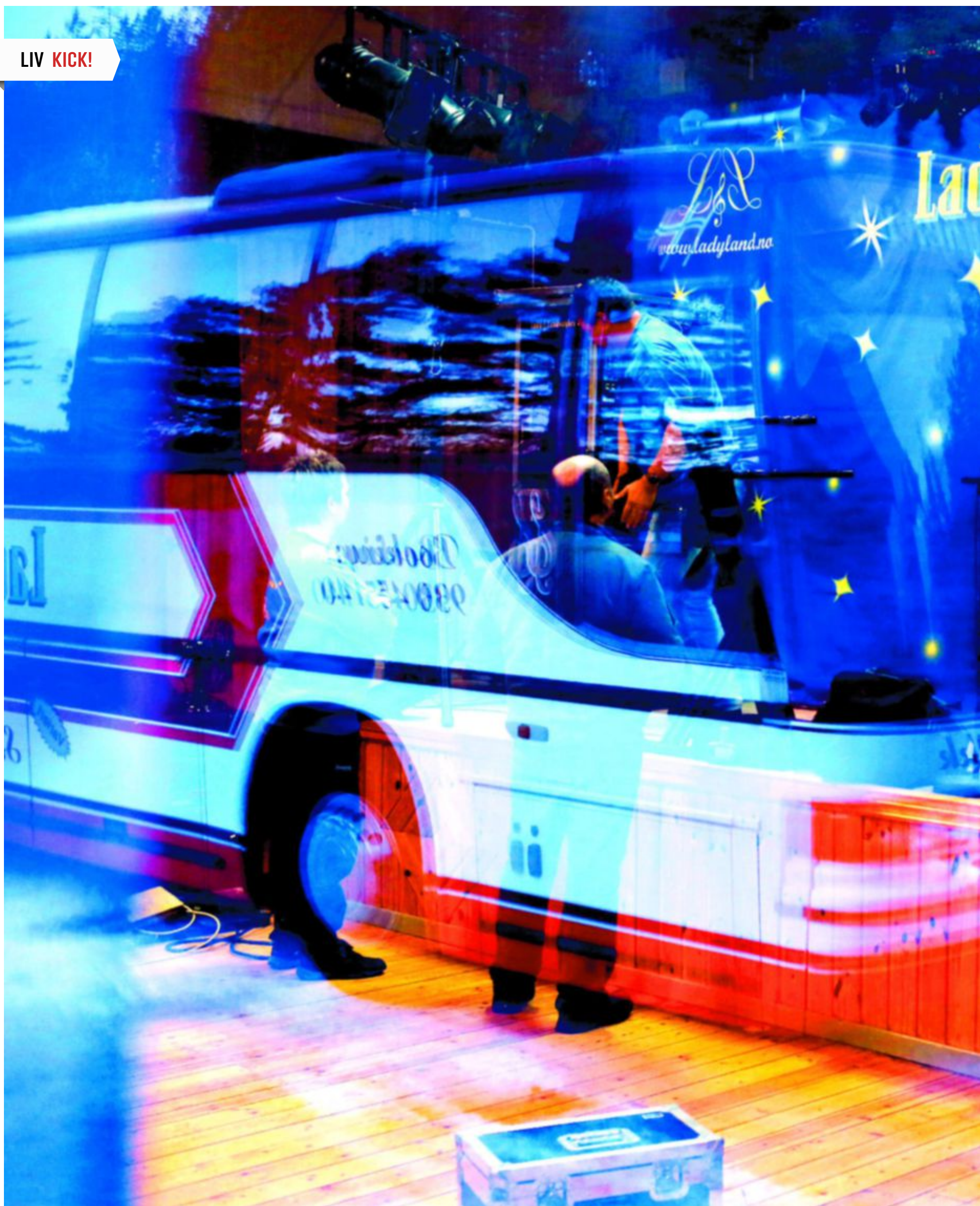

LIV KICK!

ly & Landstryker'n

Rullende rytmer

I en ombygd turbuss drar ekteparet Irene og Rune land og strand rundt for å spre det glade dansebudskap.

TEKST OG FOTO: SARA JOHANNESSEN

DU OG JEG. Ekteparet og duoen gjør alt sammen, og er så nære som to mennesker kan få bli. Kanskje like greit, siden bussen også fungerer som backstage.

Langt inn i tykkeste Finnskogen, forbi den nedlagte matbutikken og den ensomme campingvognen som er glemt i en grøftkant, opp tre glatte grusveier og midt under den isklare månen, forandrer fire blåkleddemusikkentusiaster et furuledd samfunnshus til et skikkelig danselokale. Men først: Ett tonn med sceneutstyr, noen timer i en ombygd buss og svensketopper på full guffe. Å være en svingende duo byr på mye musikk og mange merkelige sceneopplevelser, samt bussturer dit ingen kunne tru at musikkstjerner kunne bu.

PÅ DAGTID driver Irene Lie Gjelseth (51) og Rune Gjelseth (53) med markiser, persiener og varmpumper. På kveldstid og i helgene skifter de ham, de tar på seg de

fineste skinnende skjorter, sprayer håret stort med hårspray og lar danseføttene lede dem i retning av et danselokale som hungres etter dansbar musikk.

– Dette er egentlig en hobby som har blitt en del av livet vårt, forteller Rune mens han drikker dagens andre kaffekopp av en hjerteformet notekopp. Om tre timer skal dansegulvet fylles opp med danseglade par og lett bedugget ungdom, men først skal turbussen bli ren.

– Det er veldig viktig å vaske hele bussen før vi drar på tur, det er som et ritual for meg, forklarer han med vaskekostene mellom hendene.

Imens har den andre halvparten av duoen stablet CD-bokser, beautybokser og strikketøy inn i den oransje bussen. Og Irene har begynt å strikke på Lady-genseren hun alltid strikker når de er på tur:

– Strikking er avslapning og meditasjon for meg. Det blir mange og lange turer i bussen og da strikker jeg. Den kjente «Skappelen-genseren» får hard konkurranse av den mer musikalske versjonen «Lady-genseren».

DET SÅ LENGE UT som om den ensomme trubaduren

DANS, DANS, DANS. Samfunnshuset i Finnskogen ble etter hvert fylt opp av danseglade publikummere som fikk vinduene til å dugge, og mellom danseslagene spiste de to i bandet, samt broren til Rune, Trond Gjelseth og kona Gunn Gjelseth tacogryte på backstageområdet.

FIN I TØYET. Runes sceneantrekk denne kvelden er sydd i Thailand da de var på et dansearrangement i Cha-Am i fjor høst. Sceneriggen – inkludert røykmaskin og strobelys – er et storband verdig.

Rune i «Landstryker'n» skulle forbli akkurat det, en-som. Men en sen kveld for 13 år siden på Flisa skulle forandre situasjonen og gjøre at artistnavnet måtte endres til noe som gir assosiasjoner til Disney-klassikeren med to stormforelskede hunder i hovedrollene. Gospeljenta Irene skulle egentlig delta i en karaokekonkurranse, men den ble avlyst, så hun ble dratt med på fest istedenfor. Der traff hun trubaduren som ble mer og mer plagsom i løpet av kvelden og ikke ville gi slipp på den blonde sangfuglen.

– Det endte med at vi sang og tullet og danset hele natten. Men jeg syntes han måtte jobbe litt til for meg, jeg ville sjekke om han var seriøs. Dagen etter skulle jeg holde en stor bedehuskonsert på Kongsvinger med gospelkoret mitt, og jeg sa at jeg skulle ta ham seriøst hvis han stilte opp på bedehuset. Den som kom og hentet meg og kjørte meg til konserten var Rune! Siden den dagen var det oss, smiler Irene og ser bort på ektemannen, som fridde på scenen under et musikkshow de holdt sammen i Trysil.

Nå har de vært gift i 12 år og spilt sammen i 13. De

forventer å spre musikkglede frem til de blir lei.

– Og lei blir vi nok aldri, sier Irene.

MED ET REPERTOAR på over 300 sanger, tre keyboard, ni lysrigger, røykmaskin, strobelys og stjernespekket sceneteippe, ser det lille tomannsbandet ut som et storband.

– Jeg er fan av store scenebilder, det er noe de fleste andre duoer ikke har. Mange stiller opp med instrumentet sitt og en mikrofon. Vi skiller oss ut fra duoer flest med å kjøre utstyr som et stort orkester – med turbuss og det hele, smiler Rune mens han rigger til enda en timeter med skjøteledning.

– Det som er fint med å være dansemusiker er at man ikke trenger å være fanget i en sjanger. Jeg er en gammel gospeljente fra en kristen familie, så mitt hjerte nærmest er store og krevende sanger fra de største sangerinnene som Carola, Whitney Houston og Céline Dion, forklarer Irene, og legger til:

– Rune derimot har spilt danseband siden han fikk noen kassetter med Lasse Stefanz da han var 14 år

gammel. Vi definerer oss selv som et band som spiller svingende og dansbar musikk, noe for alle og enhver. Også de som liker gammeldans.

Tilbake i furusalen i Finnskogen begynner scenen å ta form. Røykmaskinen har spyttet ut forsiktige baller av røyk, Rune har prøvd noen akkorder på det nye keyboardet og Irene begynner å spraye og sminke opp sceneantrekket. På bakrommet kokes det pølser i tilterskjeler og to godt voksne kaffemaskiner har traktet uavbrutt de to timene det har tatt å få på plass duoens sceneshow.

NÅR LANDSTRYKER'N, for anledningen kledd i knallrød silkeskjorte fra Thailand og skinnvest, slår an de første akkordene av kveldens første låt, sitter 25 mennesker på røde klappstoler og slår takten på bordplaten og stirrer på det tomme dansegulvet – i håp om at noen andre tar initiativet til de første dansetrinnene. Etter halvsunget første låt fører en eldre herre i stripe silkeskjorte sin skjortekledde dame ut på dansegulvet og svinger henne øvet rundt. Mer skal det ikke til. Få akkorder etter er store deler av det gule dansegulvet pak-

Det som er fint med å være dansemusiker er at man ikke trenger å være fanget i en sjanger.

IRENE LIE GJELSETH

➔ ket med mennesker som mer eller mindre danser i samme takt. Irene smiler fra scenekanten.

I pausen mellom biter av kjøkkensjefens hjemmelagde gryterett forklarer hun:

– Det tar ofte litt tid å få publikumets varme. Å begynne å spille før titiden er nesten ikke vits, de aller fleste dukker opp enten i salen eller på dansegulvet i 23-tiden.

Hun skal få så rett, så rett.

Før midnatt dugger vinduene av dampen fra rundt 100 par som svinger og svaier på dansegulvet, resten klapper usynkront, men begeistret.

– Det burde vært potetmel på dansegulvet altså, går ikke an å svinge kjerringa ordentlig rundt på dette gulvet, kommenterer en dansende kar i skinnvest, med matchende kone.

PÅ SCENEN STRÅLER en skinnende Irene med leopardtopp og oransje smykker som glitrer i lyset fra de roterende lyskasterne. Med pardanser, klinedanser, stilledanser og et par gammaldanser rocker bandet opp på samfunnshuset. Etter 60 låter, fire timer med så å si

kontinuerlig dansing og spilling, en nær fatal stagedive utført av en lett bedugget danser, åtte liter kaffe og to par sko som entusiastisk ble kastet opp i været midt under låtene det svingte mest av, takker duoen for seg og skrur på taklyset.

– Dansbar musikk er så fantastisk, for du trenger ikke være en god danser for å delta, det er ingen aldersgrense på å være med og det er låter for alle og enhver, smiler Ladyen mens hun skifter til riggeantrekk. Ute står månen høyt på himmelen og klokken har passert to.

Tilbake i bussen, etter at dansegulvet har blitt feiet fritt for både det ene og det andre, etter at de siste danseglade har blitt hentet av henholdsvis foreldre og taxi, setter Irene seg fornøyd ned i førersete og tar opp striketøyet igjen:

– Det er tradisjon at når vi er ferdige med spillejobber ser vi på hverandre og sier: Bra gjennomført, så klarte vi denne jobben også. ●

vgjhelg@vg.no

KICK PÅ 1, 2, 3

Dansefolk til å få kick av:

▶▶ SVEN INGVAR.

Ingen over. Ingen ved siden.

▶▶ CAROLA.

Gode ballader man kan danse rolig med partneren til, er en sikker vinner på dansearrangementer.

▶▶ LASSE STEFANZ.

Dette er gamle travere i dansemiljøet, det skal visst være umulig å ikke bevege dansefoten når klassikerne og sviskene kommer.

Peter – innkjøper og fersk surdeigsbaker

“Det vanskeligste med et perfekt surdeigsbrød, er bildet.”

Med den nye brødmiksen, er det superenkelt å bake skikkelig godt surdeigsbrød. Bland inn krydder, ferske urter eller frø for en personlig vri. Kos deg med å mikse, bake og smake!

MIKSE
BAKE
SMAKE